

ارائه مدلی جهت اصلاح و انتخاب بهینه پروژه‌ها در شرایط عدم قطعیت

سامان محمودی* یحیی زارع مهرجردی

گروه صنایع، دانشکده فنی و مهندسی، دانشگاه یزد.

*دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی صنایع، عضو هیئت علمی گروه صنایع دانشگاه یزد. s.mahmoudi89@stu.yazd.ac.ir

چکیده

امروزه شرکت‌ها در یک محیط به سرعت متغیر، در حال رقابت می‌باشند. برای حفظ رقابت پذیری و توسعه شرکت، مدیران شرکت‌ها باید از سرمایه‌گذاری‌های خود استفاده مناسبی ببرند. از یک طرف آن‌ها باید به دنبال انتخاب پروژه‌های جدید و مناسب باشند و از طرف دیگر، پروژه‌های قبلی در حال انجام ممکن است جا برای بهبود داشته باشد و در این صورت می‌توانند به تعدیل (اصلاح) ^۱ پروژه‌های موجود بپردازند. مقاله جاری به بحث درباره انتخاب پروژه بهینه و تنظیم مسئله با محدودیت‌های منابع و سرمایه، می‌پردازد. به خاطر ماهیت پویا و پیچیده محیط اقتصادی، پارامترهای پروژه مانند مخارج اولیه، هزینه‌های ارتقاء، و جریان وجه نقد خالص، بعنوان متغیرهای تصادفی در نظر گرفته شدند. روش ارزش جاری خالص، برای محاسبه بازده سرمایه استفاده شده و مدل، انتخاب و تنظیم بهینه میانگین-واریانس ساخته شد. واژگان کلیدی انتخاب پروژه، اصلاح پروژه، بودجه بندی سرمایه، مدیریت پروژه

^۱Adjustment

۱. مقدمه

برای حفظ توان رقابتی و توسعه سالم شرکت، مدیران ارشد باید، از سرمایه استفاده مناسبی کنند. از یک سو باید، به دنبال پروژه‌های جدید و انتخاب گزینه مناسب از میان آن‌ها باشند، و از سوی دیگر، پروژه‌های در دست اجرا، نیز ممکن است دارای فضای بهبود باشند. در گذشته، پژوهشگران توجه خود را به انتخاب پروژه‌های جدید به کار بردند. برای مثال، شاخصی - نایری و همکاران [۲]، چهارچوب دو مرحله‌ای را برای انتخاب پروژه‌ها در شرایط عدم قطعیت و محدودیت‌های دنیای واقعی مانند قیود قطعه بندی منطقی و بودجه، پیشنهاد دادند. کاوه خلیلی و همکاران [۱] یک چهارچوب ترکیبی چند هدفه مبتنی بر قواعد فازی و ترکیب آن با یک مدل داده کاوی و تحلیل پوششی داده‌ها برای انتخاب سبد پروژه پایدار ارائه دادند. یون ژائو ^۱ و همکاران [۳] یک مدل پرتفولیوی چند پروژه‌ای و چند دوره‌ای را به واسطه در نظر گرفتن باقیمانده بودجه در سرمایه گذاری، ارائه دادند که این مدل بر اساس یک نوع جدیدی از تئوری میانگین- نیم کواریانس بوده است. با این حال، تا کنون تحقیقات کمی در انتخاب پروژه با در نظر گرفتن هر دو پارامتر تنظیم پروژه موجود و انتخاب پروژه جدید یافت شده است.

^۱Yuan Zhou

در حقیقت، تنظیم پروژه‌های موجود می‌تواند سرمایه و منابع زمینی بیشتری برای پروژه‌های مناسب‌تر آزاد کند. بنابراین، شرکت می‌تواند استفاده بهتری را از منابع خود به صورت همزمان با در نظر گرفتن تنظیم پروژه‌های در دست اجرا و انتخاب پروژه‌های جدید ایجاد کند.

۲. تعریف مسئله و ارائه مدل ریاضی

$NCF_{i,t}$: جریان نقدی خالص پروژه i در پایان سال t
 S_i : مدت سرمایه گذاری یا ارتقاء پروژه i و
 $S = S_1 v S_2 v \dots v S_n$
 $IO_{i,t}$: هزینه اولیه یا هزینه ارتقاء پروژه i در آغاز سال t
 M_i : اشغال زمین توسط پروژه i
 T_i : سال پایان پروژه i
 NI_i : درآمد خالص پروژه i اگر این پروژه ترک و فروخته شود و $i = 1, 2, \dots, k$
 W_t : سرمایه موجود در آغاز سال t و $t = 1, 2, \dots, S$
 r : نرخ تنزیل
 x_i و y_i متغیرهای تصمیم‌گیری هستند که به صورت زیر تعریف می‌شوند:

$$\sum_{i=k+1}^n M_i x_i \leq M + \sum_{i=1}^k M_i (1 - x_i)$$

$$x_i \in \{0, 1\}, \quad i = 1, 2, \dots, n$$

$$y_i \in \{0, 1\}, \quad i = 1, 2, \dots, k$$

وقتی جریان‌های نقدی خالص $NCF_{i,t} \sim N(\mu_{i,t}, \sigma_{i,t}^2)$ ، هزینه‌های اولیه و هزینه‌های ارتقاع $IO_{i,t} \sim N(e_{i,t}, \sigma_{i,t}^2)$ ، متغیرهای تصادفی مستقل در نظر گرفته شوند می‌توان مدل قبل را به فرم قطعی زیر، تبدیل کرد:

$$\max \sum_{i=1}^k \left[(1 - ay_i) \sum_{t=0}^{S_i-1} \frac{\mu_{i,t}}{(1+r)^t} + (1 + by_i) \sum_{t=S_i}^{T_i} \frac{\mu_{i,t}}{(1+r)^t} - \sum_{t=1}^{S_i} \frac{e_{i,t}}{(1+r)^{t-1}} y_i \right] x_i + \sum_{i=1}^k NI_i (1 - x_i) + \sum_{i=k+1}^n \left[\sum_{t=S_i}^{T_i} \frac{\mu_{i,t}}{(1+r)^t} - \sum_{t=1}^{S_i} \frac{e_{i,t}}{(1+r)^{t-1}} \right] x_i - \sum_{i=1}^k \sum_{t=1}^{T_i} \frac{\mu_{i,t}}{(1+r)^t}$$

Subject to :

$$\sum_{i=1}^k \left[(1 - ay_i) \sum_{t=0}^{S_i-1} \frac{\sigma_{i,t}^2}{(1+r)^{2t}} + (1 + by_i) \sum_{t=S_i}^{T_i} \frac{\sigma_{i,t}^2}{(1+r)^{2t}} - \sum_{t=1}^{S_i} \frac{\sigma_{i,t}^2}{(1+r)^{2(t-1)}} y_i \right] x_i^2 - \sum_{i=1}^k \sum_{t=1}^{T_i} \frac{\sigma_{i,t}^2}{(1+r)^{2t}} x_i^2 \leq \alpha$$

$$+ \sum_{i=k+1}^n \left[\sum_{t=S_i}^{T_i} \frac{\sigma_{i,t}^2}{(1+r)^{2t}} - \sum_{t=1}^{S_i} \frac{\sigma_{i,t}^2}{(1+r)^{2(t-1)}} \right] x_i^2 \leq \alpha$$

$$\sum_{i=1}^k e_{i,1} x_i y_i + \sum_{i=k+1}^n e_{i,1} x_i + \sum_{i=1}^k NI_i x_i \leq W_1 + \sum_{i=1}^k NI_i$$

$$\sum_{i=1}^k e_{i,t} x_i y_i + \sum_{i=k+1}^n e_{i,t} x_i \leq W_t, \quad t = 2, 3, \dots, S$$

$$\sum_{i=1}^k \sigma_{i,t}^2 x_i^2 y_i + \sum_{i=k+1}^n \sigma_{i,t}^2 x_i^2 \leq \beta_t, \quad t = 1, 2, \dots, S$$

$$\sum_{i=k+1}^n M_i x_i \leq M + \sum_{i=1}^k M_i (1 - x_i)$$

$$x_i \in \{0, 1\}, \quad i = 1, 2, \dots, n$$

$$y_i \in \{0, 1\}, \quad i = 1, 2, \dots, k$$

برای حل این مسئله بهینه سازی پیشنهادی با تعداد زیاد متغیرهای تصمیم، از الگوریتم ژنتیک استفاده نمودیم و برای ۱۰ پروژه تعریف شده آن را به کار بردیم.

مراجع

- [1] K. Khalili-Damghani, S. Sadi-Nezhad, F. H. Lotfi, and M. Tavana A hybrid fuzzy rule-based multi- criteria framework for sustainable project portfolio selection, " Information Sciences 220 , 2013, pp. 442-462.
- [2] M. Shakhshi-Niaei, S.A. Torabi, and S.H. Iranmanesh A comprehensive framework for project selection problem under uncertainty and real-world constraints., " Computers Industrial Engineering 61 , 2011, pp. 226-237.
- [3] Y. Zhou, H. Liu, and W. Chen Multi-objective evolutionary algorithm for multi-project and multi-term portfolio problem, in Computational Intelligence for Financial Engineering Economics (CIFEr) (IEEE Conference on), 2013, pp. 55-59.

$$x_i = \begin{cases} 1, & \text{اگر پروژه } i \text{ حفظ شود یا انتخاب شود} \\ 0, & \text{اگر پروژه } i \text{ ترک شود یا انتخاب نشود} \end{cases} \quad i = 1, 2, 3, \dots, n$$

$$y_i = \begin{cases} 1, & \text{اگر پروژه } i \text{ ارتقاع داده شود} \\ 0, & \text{در غیر این صورت} \end{cases} \quad i = 1, 2, 3, \dots, k$$

مخارج سرمایه و جریان نقدی خالص پروژه جدید^۱، را می‌توان بصورت شکل ۱ نشان داد. بازده سرمایه NPV از پروژه‌های جدید انتخاب شده برابر است با :

$$OB_{\downarrow} = \sum_{i=k+1}^n \left[\sum_{t=S_i}^{T_i} \frac{NCF_{i,t}}{(1+r)^t} - \sum_{t=1}^{S_i} \frac{IO_{i,t}}{(1+r)^{t-1}} \right] x_i \quad (۱)$$

شکل ۲ جریان‌های نقدی پروژه اصلاح شده^۲ را نشان می‌دهد. بازده سرمایه از اصلاح پروژه‌های فعلی را می‌توان بصورت زیر بیان کرد:

$$OB_{\uparrow} = \sum_{i=1}^k \left[(1 - ay_i) \sum_{t=0}^{S_i-1} \frac{NCF_{i,t}}{(1+r)^t} + (1 + by_i) \sum_{t=S_i}^{T_i} \frac{NCF_{i,t}}{(1+r)^t} - \sum_{t=1}^{S_i} \frac{IO_{i,t}}{(1+r)^{t-1}} y_i \right] x_i + \sum_{i=1}^k NI_i (1 - x_i) - \sum_{i=1}^k \sum_{t=1}^{T_i} \frac{NCF_{i,t}}{(1+r)^t} \quad (۲)$$

از آنجا که، پارامترهای پروژه، متغیرهای تصادفی^۳ بوده، نمی‌توان مستقیماً، ارزش فعلی خالص پرتفولیو را، به مقدار ماکزیم رساند. طبیعی است که، از مقدار مورد انتظار بازده سرمایه بعنوان نماینده استفاده کرده و آن را ماکزیم می‌کنیم. پس، هدف شرکت، بصورت زیر است :

$$\max E[OB_{\downarrow} + OB_{\uparrow}] \quad (۳)$$

پس، می‌توان پیش نیاز کنترل ریسک بازده را بصورت زیر بیان کرد :

$$V[OB_{\downarrow} + OB_{\uparrow}] \leq \alpha \quad (۴)$$

که V عملگر واریانس و α سطح واریانس قابل تحمل فعلی است. بنابراین، اگر شرکت نیازمند آن باشد که ریسک بازده تا حدی کمتر از سطح فعلی کنترل گردد و بخواهد ماکزیم بازده سرمایه مورد انتظار را تحت قیود سرمایه و زمین، تعقیب کند، می‌تواند پروژه‌ها را براساس مدل‌های زیر، تنظیم و انتخاب نماید:

subject to :

$$V[OB_{\downarrow} + OB_{\uparrow}] \leq \alpha$$

$$E \left[\sum_{i=1}^k IO_{i,1} x_i y_i + \sum_{i=k+1}^n IO_{i,1} x_i \right] \leq W_1 + \sum_{i=1}^k NI_i (1 - x_i)$$

$$E \left[\sum_{i=1}^k IO_{i,t} x_i y_i + \sum_{i=k+1}^n IO_{i,t} x_i \right] \leq W_t, \quad t = 2, 3, \dots, S$$

$$V \left[\sum_{i=1}^k IO_{i,t} x_i y_i + \sum_{i=k+1}^n IO_{i,t} x_i \right] \leq \beta_t, \quad t = 1, 2, \dots, S$$

^۳ Random variables